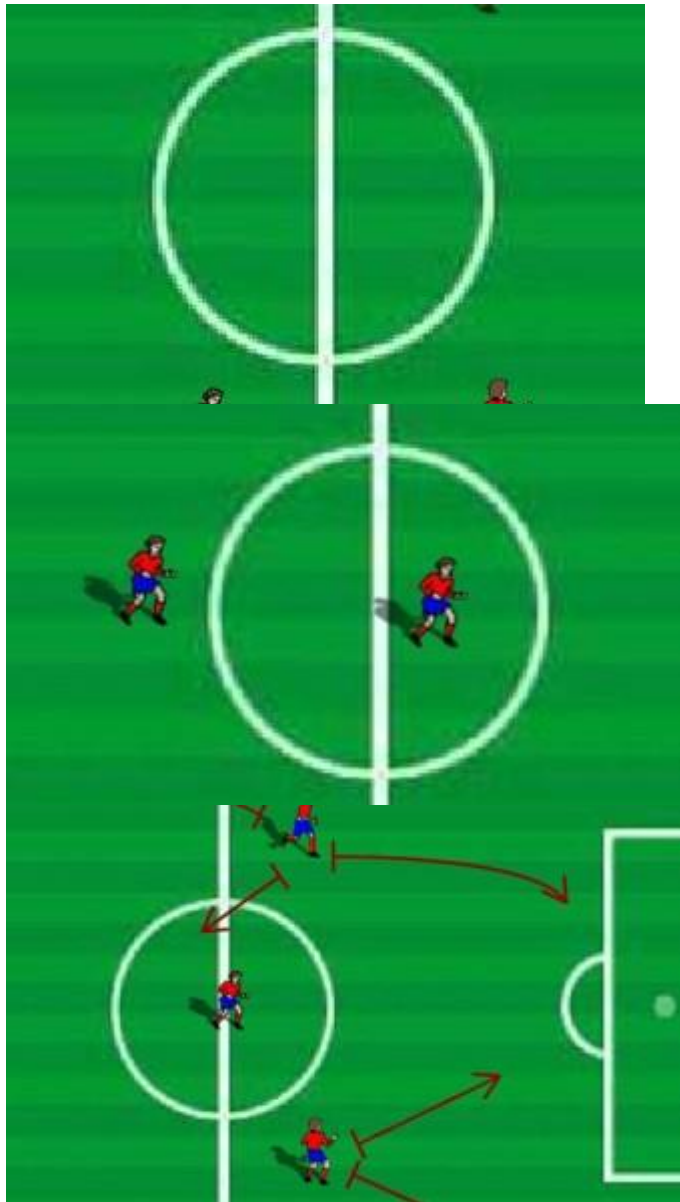

Η οργάνωση του κέντρου στο 4-4-2

Παρασκευή, 05 Νοέμβριος 2010 Paul Seebauer

- Προηγούμενο
- 1 / 7
- Επόμενο

Το 4-4-2 είναι ίσως το πιο συχνά χρησιμοποιούμενο σύστημα. Η πλειονότητα των ομάδων παίζει κάποια παραλλαγή του 4-4-2, όπως και οι περισσότερες εθνικές ομάδες. Ενώ είναι εύκολο να αναπτύξουμε μια μακριά λίστα των επαγγελματικών και των εθνικών ομάδων που παίζουν 4-4-2, αυτή η "ευρεία" κατηγοριοποίηση είναι όμως άκρως παραπλανητική, και αφορά τις πολλές παραλλαγές που είναι δυνατόν να αναπτυχτούν μέσα από αυτό το σύστημα.

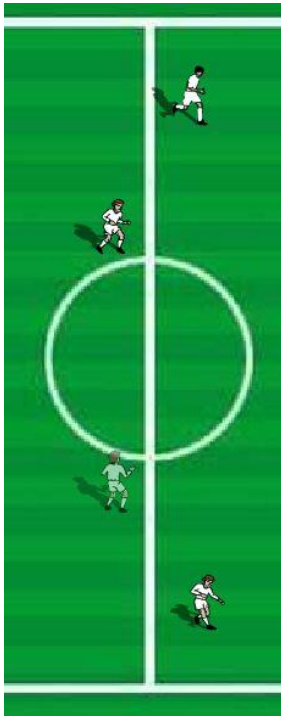
Αυτό το άρθρο είναι το πρώτο από μια σειρά άρθρων σχετικά με τις διάφορες πτυχές του συστήματος 4-4-2.

Αυτό το άρθρο εστιάζει στο γενικό σχήμα της μεσαίας γραμμής, στους ρόλους των διαφόρων θέσεων της μεσαίας γραμμής, στα χαρακτηριστικά των παικτών, και σε

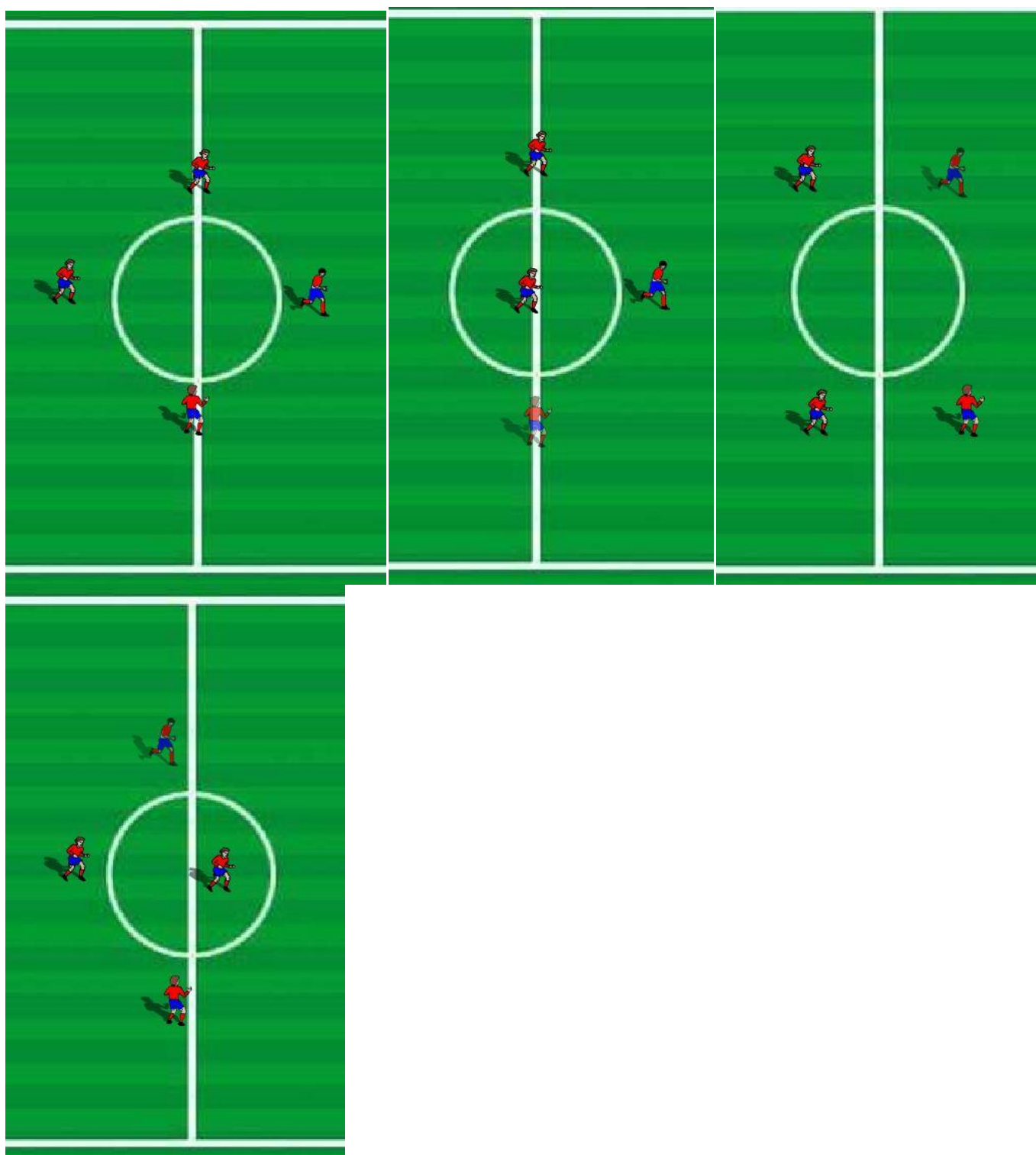
κάποιες κατευθυντήριες γραμμές για την επιλογή μεταξύ των διαφόρων σχημάτων στη μεσαία γραμμή.

Βασική λειτουργική οργάνωση:

Αν και υπάρχουν πολλές παραλλαγές της οργάνωσης της μεσαίας γραμμής στο 4-4-2 σε ευρύτερο επίπεδο, η μεσαία γραμμή είναι οργανωμένη σε έναν από τους δύο βασικούς τρόπους: (1) σε ρόμβο, ή (2) σε γραμμή.

Οι περισσότερες άλλες παραλλαγές της μεσαίας γραμμής είναι παράγωγα αυτών των δύο βασικών σχημάτων. Για παράδειγμα, το σχήμα 3-1 και το σχήμα 2-2 είναι και τα δύο παράγωγα του ρόμβου, ενώ το σχήμα 1-3 μπορεί να είναι μια παραλλαγή αυτών, ανάλογα με το πλάτος των 3 παικτών της μεσαίας γραμμής.

Σε ένα βασικό επίπεδο, μέσα από τα διαφορετικά σχήματα στη μεσαία γραμμή μπορούμε να εφαρμόσουμε μια ελαφρώς περισσότερο επιθετική ή αμυντική στρατηγική . Το πιο σημαντικό όμως στα διαφορετικά σχήματα στη μεσαία γραμμή είναι να μπορούν να ανταποκριθούν συγκεκριμένοι παίκτες με ιδιαίτερες δυνάμεις, στους οποίους θα δώσουμε περισσότερη ελευθερία, και απαιτώντας πιο συγκεκριμένους καθορισμένους ρόλους για τους άλλους.

Τέλος, τα διαφορετικά σχήματα στη μεσαία γραμμή μεταβάλουν σημαντικά τον ρόλο των παικτών στις άλλες γραμμές (άμυνα και επίθεση) στο 4-4-2. Για τους λόγους αυτούς, η κατανόηση των διαφορών μεταξύ των σχημάτων στη μεσαία γραμμή, είναι κρίσιμη, για να καταστεί δυνατή η επιλογή ενός σχήματος που μεγιστοποιεί τα ατομικά ταλέντα των παικτών σας. Τα ειδικά ταλέντα, και τα χαρακτηριστικά των επιμέρους παικτών θα πρέπει να υπαγορεύουν την επιλογή, τόσο του ίδιου του συστήματος όσο και του σχήματος και την οργάνωση μέσα σε αυτό.

Βασικές Αρχές του παιχνιδιού της μεσαίας γραμμής:

Πριν εξετάσουμε σε βάθος το 4-4-2, θα πρέπει οπωσδήποτε να αναφέρουμε το εξής βασικό: **ότι ανεξάρτητα από το σύστημα του παιχνιδιού που έχουμε επιλέξει, οι αρχές του παιχνιδιού, τόσο επιθετικά, όσο και αμυντικά, παραμένουν οι ίδιες.** Όποιο σύστημα και να χρησιμοποιήσει μια ομάδα, αν δεν επιτίθεται χρησιμοποιώντας τις αρχές του πλάτους και της κινητικότητας, δεν θα έχει επιτυχία. Ομοίως, Όποιο σύστημα και να χρησιμοποιήσει μια ομάδα, αν δεν αμύνεται σύμφωνα με τις αρχές της συμπαγούς και άμεσης πίεσης, δεν θα έχει καμία τύχη. Η επιλογή ενός συστήματος, ή των διαφόρων σχημάτων μέσα σε ένα σύστημα, διαφοροποιεί μόνο τους τρόπους με τους οποίους αυτές οι αρχές εκφράζονται, και τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνονται.

Αμυντικές Αρχές:

Οι αμυντικές αρχές του παιχνιδιού είναι οι ίδιες σε όλα τα συστήματα:

- άμεση πίεση στην μπάλα
- αμυντική κάλυψη και ισορροπία
- συμπαγές αμυντικό σχήμα.

Στην μεσαία γραμμή, οι αρχές αυτές μπορούν να συνοψιστούν στους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

- να μη δοθεί χώρος στον αντίπαλο
- να εμποδιστεί η εύκολη διείσδυση
- να εμποδιστούν οι αλλαγές παιχνιδιού.

Στα υψηλότερα επαγγελματικά επίπεδα, δεν είναι ασυνήθιστο η απόσταση μεταξύ του μέσου της δεξιάς πλευράς και του μέσου της αριστερής πλευράς να είναι 20-25 μέτρα, καθώς και η απόσταση μεταξύ του επιτελικού και του αμυντικού μέσου να είναι 10-15 μέτρα. Ένα τόσο συμπαγές σχήμα απαιτεί τεράστια προσπάθεια από τους παίκτες της μεσαίας γραμμής, καθώς και εξαιρετική αίσθηση της τακτικής. Η αποτυχία επίτευξης αυτών των στόχων θα επιτρέψει στον αντίπαλο να δημιουργήσει καταστάσεις αριθμητικού πλεονεκτήματος και να πραγματοποιήσει επικίνδυνες αντεπιθέσεις από οπουδήποτε στην μεσαία γραμμή.

Επιθετικές Αρχές:

Οι επιθετικές αρχές του παιχνιδιού είναι επίσης οι ίδιες σε κάθε σύστημα:

- να δημιουργείται πλάτος, μήκος και βάθος
- να παρέχεται άμεση υποστήριξη για την μπάλα

- να υπάρχει δημιουργικότητα και κινητικότητα.

Ωστόσο, το σχήμα της μεσαίας γραμμής σε ένα 4-4-2 επηρεάζει σημαντικά τον τρόπο με τον οποίο μια ομάδα δημιουργεί πλάτος στην επίθεση. Παίζοντας ρόμβο στη μεσαία γραμμή η κάλυψη των άκρων γίνεται πιο συχνά από τα πλάγια μπακ παρά από τους μέσους. Σε 4-4-2 με γραμμή τεσσάρων παικτών στο μέσο, το πλάτος στην επίθεση δημιουργείται πιο πολύ από τους πλάγιους μέσους, παρά από παίκτες σε οποιαδήποτε άλλη θέση.

Το σχήμα της μεσαίας γραμμής μπορεί επίσης να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο το μήκος και η διεύθυνση δημιουργούνται στο 4-4-2. Με ένα πιο συμπαγές σχήμα ρόμβου στη μεσαία γραμμή, η μεσαία γραμμή θα είναι σε θέση να παρέχει εξαιρετική υποστήριξη μπροστά, ενώ από αυτές τις κεντρικές θέσεις οι παίκτες μπορούν να προωθηθούν εύκολα. Από την άλλη, το πλάτος που δημιουργείται με την τοποθέτηση των μέσων σε ευθεία γραμμή, επιτρέπει στους εξωτερικούς μέσους να προωθηθούν ευκολότερα και να βρουν κενούς χώρους στην πλάτη της αντίπαλης άμυνας.

Λειτουργικοί ρόλοι της μεσαίας γραμμής:

Όποιο σχήμα κι αν έχει η μεσαία γραμμή, η σαφέστερη διαφοροποίηση των ρόλων και καθηκόντων συνίσταται μεταξύ των κεντρικών μέσων και των εξωτερικών μέσων. Η επιλογή του σχήματος της μεσαίας γραμμής επηρεάζει τον αριθμό των παικτών που κατηγοριοποιούνται ως κεντρικοί ή εξωτερικοί και, συνεπώς, και τον τρόπο με τον οποίο κάθε παίκτης συμβάλλει στην επίτευξη των παραπάνω αρχών του παιχνιδιού.

Κεντρικοί Μέσοι:

Αμυντικά, οι κεντρικοί μέσοι λειτουργούν ως αμυντικό προπύργιο για τους κεντρικούς αμυντικούς και αποτελούν ένα ισχυρό αμυντικό μπλοκ στον άξονα. Ανάλογα με την ατομική ποιότητα των παικτών, ένας, δύο, ή τρεις παίκτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό αυτόν. Σε σχήμα ρόμβου, το καθήκον αυτό ανατείνεται σε έναν παίκτη. Τζενάρο Γκατούζο, Σαμυ Κεντυρα, Αντρέα Πίρλο σήμερα και πριν μερικά χρόνια ο Κλωντ Μακελελε είναι τα καλύτερα παραδείγματα του τύπου του παίκτη που μπορεί να εκπληρώσει αυτό το ρόλο μεμονωμένα. Αν μια ομάδα δεν έχει έναν παίκτη που να συνδυάζει ταχύτητα, αίσθηση τακτικής και τον απαραίτητο τσαμπουκά για την εκπλήρωση αυτού του ρόλου, τότε περισσότεροι παίκτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

Σε διάταξη της μεσαίας γραμμής σε ευθεία, μολονότι μπορεί να φαίνεται γραφικά ότι οι δύο κεντρικοί μέσοι παίζουν στο ίδιο ύψος, αυτό είναι παραπλανητικό. Στην πραγματικότητα, οι δύο κεντρικοί μέσοι δεν θα πρέπει ποτέ να βρίσκονται στην ίδια ευθεία στο γήπεδο. Συνήθως, ακόμη και σε διάταξη της μεσαίας γραμμής σε ευθεία, ένας εκ των δύο κεντρικών μέσων πρέπει πάντα να βρίσκεται σε πιο προωθημένη θέση. Δεν είναι τελείως ανήκουστο οι δύο κεντρικοί αμυντικοί να αλλάζουν ρόλους μέσα στο παιχνίδι, όμως είναι αρκετά σπάνιο. Παλιότερα, η Arsenal με τους συνδυασμούς των Cesc Fabregas και Matthieu Flamini και Chelsea με Makelele και Balack απεικόνιζαν καλύτερα αυτό το παράδειγμα των δύο κεντρικών μέσων που αλλάζουν ρόλους στη διάρκεια του παιχνιδιού.

Επιθετικά, οι κεντρικοί μέσοι λειτουργούν ως συνδετικός κρίκος μεταξύ των αμυντικών και των επιθετικών, και μεταξύ της δεξιάς και αριστερής πτέρυγας του γηπέδου. Οι παίκτες αυτοί θα πρέπει να μην είναι σε εντελώς ευθεία γραμμή (κάθετα ή οριζόντια), προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η δυνατότητα δημιουργίας γραμμών μεταβιβάσεων και επιλογών. Ένας εκ των κεντρικών μέσων θα πρέπει σχεδόν πάντα να υποστηρίζει τη μπάλα από πίσω, ενώ ο άλλος θα πρέπει σχεδόν πάντα να υποστηρίζει την μπάλα από πιο προωθημένη θέση. Η ισορροπία αυτή παρέχει περισσότερες επιλογές μεταβίβασης για τον παίκτη με την μπάλα, και είναι επίσης καθοριστικής σημασίας για την παρεμπόδιση αντεπιθέσεων.

Η ταχύτητα με την οποία οι εν λόγω παίκτες αλλάζουν και προσαρμόζουν τις γωνίες στήριξης αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την ικανότητα της ομάδας να διατηρεί την κατοχή στη μεσαία γραμμή.

Χαρακτηριστικά των Κεντρικών Μέσων:

Στη διάταξη 4-4-2 είναι πιο χρήσιμο να αντιμετωπίζουμε τους κεντρικούς μέσους ως δύο συμπληρωματικούς παίκτες, με διαφορετικά πλεονεκτήματα και χαρακτηριστικά έκαστος. Είναι πολύ σπάνιο η αντιστοίχιση δύο κεντρικών μέσων με τις ίδιες ικανότητες και ταλέντα να είναι αποτελεσματική. (Ο συχνά αφύσικος και αναποτελεσματικός συνδυασμός των Στίβεν Τζέραρντ και Φρανκ Λάμπαρντ για την Αγγλία είναι το καλύτερο παράδειγμα αυτής της έννοιας.) Τα ακόλουθα χαρακτηριστικά θα πρέπει να αφορούν τουλάχιστον έναν από τους κεντρικούς μέσους:

Δύναμη – Ψηλές Μπαλιές: Τουλάχιστον ένας από τους κεντρικούς μέσους θα πρέπει να είναι δυνατός στο ψηλό παιχνίδι καθώς αυτός ο παίκτης θα είναι κατά κύριο λόγο υπεύθυνος για να κερδίζει ψηλές μπαλιές στη μεσαία γραμμή. Το χαρακτηριστικό αυτό είναι κατά κανόνα πιο σημαντικό για τον κεντρικό μέσο με έμφαση στα αμυντικά καθήκοντα, αυτόν δηλαδή που τοποθετείται πιο πίσω (αμυντικό χαφ).

Πλάτος Άμυνας και Ταχύτητα: Τουλάχιστον ένας εκ των δύο κεντρικών μέσων πρέπει να είναι πολύ γρήγορος, με αυτοπεποίθηση και αυτοθυσία στην άμυνα και θα έχει εντολή να βγαίνει πρώτος στη μπάλα. Ο Τζενάρο Γκατούζο είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα κεντρικού μέσου που έχει καθήκον να βγαίνει πρώτος στη μπάλα για την ανάκτηση της κατοχής, και παίκτης που κρατά και προστατεύει την μπάλα. Αυτό το χαρακτηριστικό είναι συνήθως πιο σημαντικό για τον κεντρικό μέσο που είναι επιφορτισμένος με τα περισσότερα αμυντικά καθήκοντα.

Δημιουργικότητα στην Επίθεση: Ένας από τους κεντρικούς μέσους πρέπει να έχει καθήκοντα επιτελικού μέσου, να καθορίζει το ρυθμό της ομάδας και έχει τη δυνατότητα να σπάει την αντίπαλη άμυνα είτε με ατομικές ενέργειες, είτε με καθοριστικές πάσες. Ο παίκτης αυτός μπορεί να έχει περισσότερο αμυντικά ή επιθετικά καθήκοντα ανάλογα με το δυνατό σημείο του παίκτη και ανάλογα με τον τρόπο που η ομάδα προγραμματίζει συνήθως τις επιθέσεις της. Για παράδειγμα, αν το δυνατό σημείο του παίκτη είναι οι βαθιές διεισδυτικές μπαλιές, τότε ο παίκτης μπορεί να έχει πιο αμυντικό ρόλο. Αν, αντίθετα, το δυνατό του σημείο είναι η ντρίμπλα και οι μικρές και γρήγορες συνδυαστικές πάσες, τότε ο παίκτης θα πρέπει να έχει πιο επιθετικά καθήκοντα.

Απειλή για την αντίπαλη εστία: Ένας από τους κεντρικούς μέσους θα πρέπει να μπορεί να αποτελεί απειλή για την αντίπαλη εστία και εξ αποστάσεως. Το χαρακτηριστικό αυτό είναι σαφώς σημαντικό σε έναν κεντρικό μέσο με επιθετικά καθήκοντα. Η ικανότητα αυτή ερμηνεύεται είτε ως ικανότητα στο σουτ, είτε στον καλό χρονισμό κατά την διείσδυση και το ξεμαρκάρισμα στη μεγάλη περιοχή.

Εξωτερικοί Μέσοι:

Οι ακραίοι παίκτες της μεσαίας γραμμής κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες, είτε ο παίκτης παίζει σχεδόν πάνω στη γραμμή (Εξτρέμ), ή άπλα δεν είναι. Η λεγόμενοι εξτρέμ είναι παίκτες που συνδυάζουν ένα εξαιρετικό ένας εναντίον ενός, κυρίως επιθετικά, έχουν πολύ καλό ρυθμό, και την δυνατότητα να βγάζουν σέντρες ακριβείας στη μεγάλη περιοχή. Γι αυτό καλό είναι να αφήνουμε αυτούς τους παίκτες να παίζουν σχεδόν πάνω στη γραμμή όπου έχουν τον χώρο που χρειάζονται. (Ο Ρόμπεν της Bayern και ο Joe Cole της Liverpool είναι καλά παραδείγματα του φυσικού εξτρέμ.)

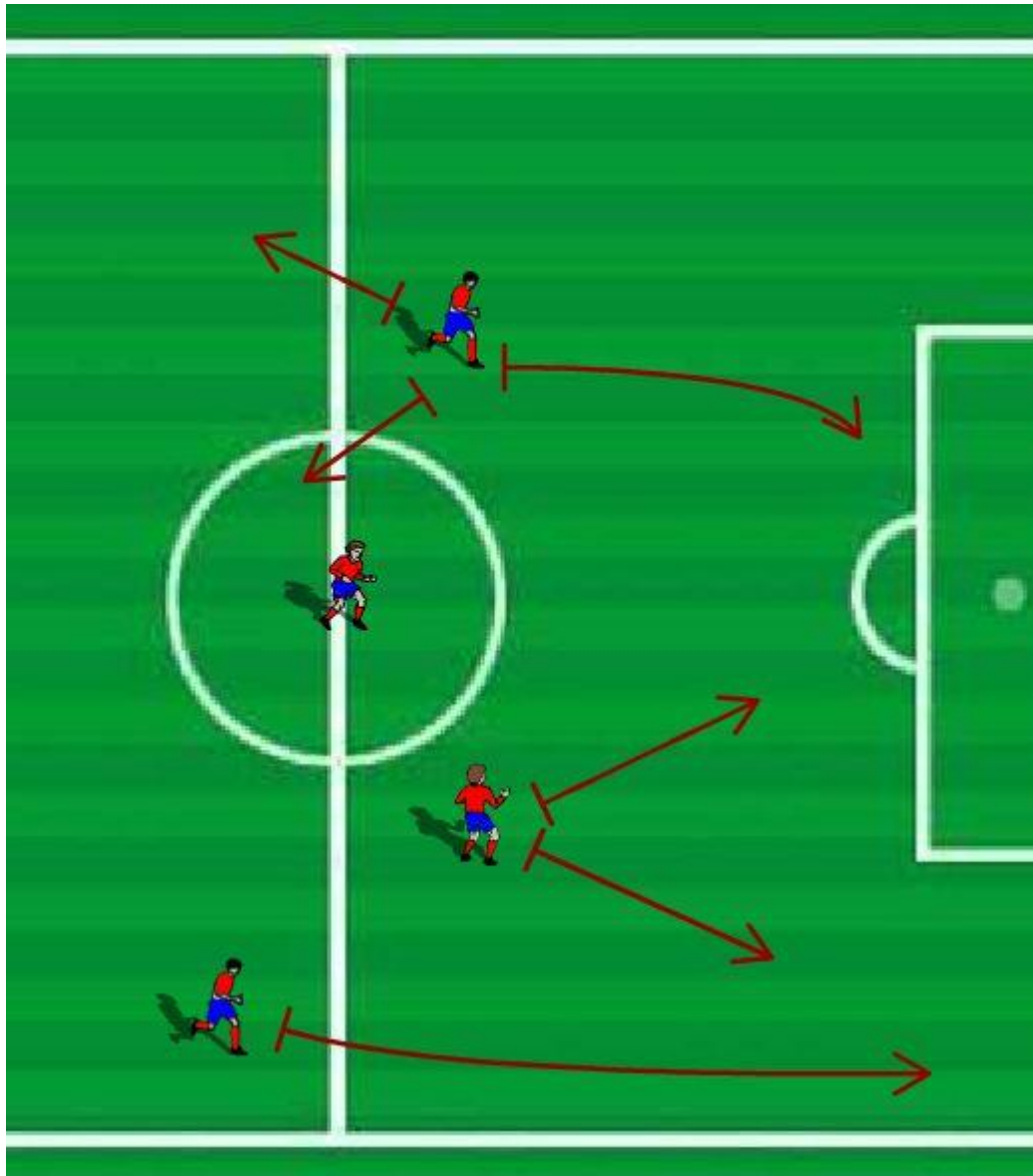
Λόγω των αποστάσεων που καλύπτουν αυτοί οι παίκτες και των συχνών μονομαχιών που πράττουν κατά την διάρκεια του παιχνιδιού, αυτοί οι παίκτες πρέπει να βρίσκονται σε άριστη φυσική κατάσταση, να έχουν ψυχική δύναμη και αυτοπεποίθηση.

Ακραίοι μέσοι που έχουν την τάση να κλείνουν προς τα μέσα και δεν έχουν τα χαρακτηριστικά των κλασικών εξτρέμ θα είναι πολύ πιο χρήσιμοι αν παίζουν από πιο "καλυμμένες" θέσεις όπου μπορούν να δημιουργήσουν φάσεις (παίζοντας το 1-2) με τους κεντρικούς χαφ. Αυτό δεν πρέπει να σημαίνει ότι δεν θα καλύψουν τις θέσεις τους στις άκρες, απλά, κατά την διάρκεια του παιχνιδιού δεν θα παίζουν τη θέση του κλασικού εξτρέμ και δεν θα προκαλούν για το ένας εναντίον ενός.

Σήμερα πλέον τα αυθεντικά εξτρέμ, ακόμα και στον επαγγελματικό τομέα, σπανίζουν και σε πάρα πολλές περιπτώσεις βλέπουμε μια ασύμμετρη μεσαία γραμμή που συνδυάζει τα χαρακτηρίζει των τεσσάρων στην μεσαία γραμμή, στη μια πλευρά έναν πιο κλασικό εξτρέμ, ο οποίος παίζει πολύ πιο ανοιχτά και πιο ψηλά, ενώ στην άλλη ένα ακραίο χαφ ο οποίος είναι πιο καλυμμένος. Αυτή η οργάνωση είναι αρκετά λειτουργική και επιτρέπει στον κάθε παίκτη να μεγιστοποιήσει τις ατομικές του ικανότητες. Ο εξτρέμ να εκμεταλλεύεται την καλή του ντρίπλα στην άκρη και να πραγματοποιεί σέντρες στη μεγάλη περιοχή, ενώ ο άλλος ακραίος κεντρικός θα παίζει με τα κεντρικά χαφ, και μπορεί να δημιουργήσει υπεραριθμία στο χώρο του κέντρου, να δημιουργήσει χώρο για το ακραίο μπακ, ο οποίος μπορεί να κάνει επίθεση από την ακραία γραμμή.

(Σας παραθέτω ένα σκίτσο όπου φαίνεται το ασύμμετρο κέντρο και σας υπενθυμίζω ότι λόγω του ο κλασικός εξτρέμ δείχνει να είναι πιο πίσω πρέπει να έχει τον χώρο ώστε να μπορεί να εκμεταλλευτεί την ταχύτητα και την καλή του ντρίπλα)

Αρχές που διέπουν την λειτουργική οργάνωση

Ελπίζω ότι οι παραπάνω περιγραφές των πλεονεκτημάτων των διαφόρων σχημάτων στη μεσαία γραμμή, και τα χαρακτηριστικά των παικτών που μπορούν να παίξουν τους διάφορους ρόλους μέσα στην κεντρική γραμμή του 4-4-2, θα σας βοηθήσει να πάρετε την απόφαση σχετικά με την οργάνωση και καθοδήγηση (coaching) της μεσαίας γραμμής. Ωστόσο, είναι σημαντικό να θυμηθείτε ότι είναι τα ατομικά ταλέντα των παικτών που θα πρέπει να λάβετε σοβαρά υπόψη για τον καθορισμό της τακτικής που θα ακολουθήσετε. Ως προπονητής δεν πρέπει να έχετε τυφλή προσκόλληση σε μία μόνο συστηματική φιλοσοφία. Υπάρχουν διάφορες κατευθυντήριες γραμμές, κάθε μια με βάση τα ατομικά χαρακτηριστικά των διαθέσιμων παικτών, η οποία θα συμβάλει στην επίλυση της απόφασής σας, εάν θα παίξετε σε ρόμβο (ή μια τροποποίηση του ρόμβου) ή σε μια γραμμή.

Όταν η ομάδα έχει αρκετούς χαρισματικούς τεχνικούς παίκτες με μέση, ή κάτω από το μέσο όρο ταχύτητα, (όπως σε μία ερασιτεχνική ομάδα όπου παίκτες με εμπειρία αλλά μεγάλης ηλικίας καλούνται να καλύψουν το χώρο του άξονα στο κέντρο), θα

πρέπει να εξετάζεται μια μορφή του ρόμβου στην μεσαία γραμμή. Αυτό το σχήμα θα βοηθήσει κρύψει τις αμυντικές αδυναμίες αυτών των παικτών, (θα καλύπτουν μικρότερο χώρο και αποστάσεις, θα είναι λιγότερο ευάλωτοι στα ατομικά αμυντικά καθήκοντα, όπως και σε κάθε μεταβατική φάση (transition)), ενώ, επίσης, θα μπορούν να αξιοποιήσουν τις τεχνικές τους ικανότητες παίζοντας συνδυασμούς στους μικρούς χώρους.

Όταν η ομάδα έχει χαρισματικά εξτρέμ, μια γραμμή των τεσσάρων ή μια "μη γραμμική" ευθεία στη μεσαία γραμμή, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη. Αυτό το σχήμα επιτρέπει στα εξτρέμ να παίζουν σε χώρους όπου θα μπορέσουν να εκμεταλλευτούν τα ιδιαίτερα ταλέντα τους. Όταν μια ομάδα παίζει άμεσα - γρήγορα, ή έχει καλή φυσική κατάσταση, ή έχει καλύτερη φυσική κατάσταση από τους αντιπάλους, θα πρέπει να εξετάζεται η γραμμή. Αυτό το σχήμα επιτρέπει στα εξτρέμ να παίζουν σε μεγαλύτερους χώρους και συχνά να απειλούν τον αντίπαλο με μπαλιές των κεντρικών χαφ από τον άξονα, στην πλάτη της άμυνας (κάθετες πάσες).

Όταν μία ομάδα παίζει επίθεση με τους ακραίους μπακ, θα πρέπει να εξεταστεί είτε ένα σχήμα ρόμβου, είτε μια "μη γραμμική" ευθεία στη μεσαία γραμμή. Το σχήμα αυτό θα δημιουργήσει χώρο για τους ακραίους μπακ για να προωθηθούν και να συμβάλουν στην επίθεση. Αντίθετα, εάν οι ακραίοι μπακ δεν προωθούνται, τότε η γραμμή είναι η καλύτερη λύση. Η γραμμή θα παρέχει φυσικό πλάτος και θα αντισταθμίσει την έλλειψη προώθησης των ακραίων μπακ.

Όταν η ομάδα έχει έναν ποδοσφαιριστή με δεσπόζουσα προσωπικότητα στη μεσαία γραμμή, ο οποίος στον επιθετικό τομέα είναι πολύ καλός στους συνδυασμούς με άλλους, ή έναν παίκτη με πολύ καλά αμυντικά στοιχεία (έναν παίκτη νικητή στις μονομαχίες), μια μορφή ρόμβου θα πρέπει να θεωρείται η καλύτερη λύση, δεδομένου ότι οι ρόλοι και οι ευθύνες των μέσων θα είναι έχουν προκαθοριστεί με μεγαλύτερη σαφήνεια, μεταξύ των παικτών.

Όταν αντιμετωπίζουμε μια καλύτερη ομάδα, το σχήμα του ρόμβου θα πρέπει να θεωρείται η καλύτερη λύση, μια και η συμπαγής του φύση το καθιστά πολύ δύσκολο να σπάσει σε κεντρικό επίπεδο. Αντίθετα όταν επιβάλλεται να σκοράρουμε ή να επιτεθούμε, η γραμμή θα πρέπει να θεωρείται η ιδανική λύση. Οι ακραίοι θα δημιουργήσουν το φυσικό πλάτος και στις δύο πλευρές, και μπορούν έτσι να εκμεταλλευτούν τους χώρους που έχει δημιουργήσει αυτό το σύστημα στις άκρες. Επισημαίνω ότι όλα τα άνω παραδείγματα βασίζονται στα ταλέντα ποδοσφαιριστών ή σε καταστάσεις μέσα στο παιχνίδι. Οι παράγοντες αυτοί θα πρέπει να είναι τα κυρίαρχα κριτήρια για την επιλογή οποιουδήποτε σχήματος.